

[Poul Møller.]

Jakobsens ord; det kan være, vi får brug for det den dag, flertallet for alvor skal smuldre, for vi ser det hellere tidligt end silde.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Når man er kommet i en så løftet stemning, som hr. Poul Møller var i, og som han hensætter salen i, mon vi så ikke snart kunne slutte i hvert fald denne evindelige, ugudelige, langstrakte og kedelige debat om samarbejdsaftalen, som alle kender, og hvortil der alligevel ikke mere kan føjes noget nyt?

Det, der bevirkede, at jeg indtegnede mig, var dels en bemærkning af hr. Hilmar Baunsgaard, dels en bemærkning af hr. Poul Hartling.

Hvad hr. Poul Hartling angår, sagde han noget om, at jeg havde sagt, at det stod i dokumentet, at når der var en aftale mellem os og socialdemokratiet, stod den naturligvis ved magt. Ja, det er da klart. Jeg går ud fra, at hvis socialdemokratiet traf aftale med venstre om et eller andet lovgivningsspørgsmål, stod det også ved magt, medmindre de to partier var enige om at fravige det. Sådan er det dog vistnok med parlamentarisk samarbejde.

Lad mig benytte lejligheden til at korrigere en misforståelse i Berlingske Aftenavis. Der står, at socialistisk folkepartis hovedbestyrelse med alle stemmer mod Aksel Larsens har vedtaget en fortolkning af samarbejdsaftalen. Dette er ingenlunde rigtigt. Folketingsgruppen har enstemmigt vedtaget en fremstilling af, hvad samarbejdsaftalen indeholder og betyder, til hovedbestyrelsen, og den er forelagt for hovedbestyrelsen. Det er fra folketingsgruppen, det pågældende dokument stammer, og det er udarbejdet på bestilling af hovedbestyrelsen. Dette blot for at man ikke skal tage fejl i historieskrivningen.

Endelig var der hr. Hilmar Baunsgaard. Han sagde, at jeg misbrugte den svenske partileder hr. Wedén. Det gør jeg aldeles ikke; jeg ved godt, at de har en ITP-ordning i Sverige og er ved at bygge en fond op. Men tilbage står det principielle i hr. Wedéns udtalelser om, at som det er nu i samfundet, så kompliceret, som samfundet

og produktionen er, og så store investeringskrav, der stilles, kan det ikke klares uden en sammenblanding af private og offentlige investeringer. Det er det samme synspunkt, jeg har gjort gældende her, og det står jeg fast ved, uanset om man kan lide det fra det radikale venstres side eller ej. I øvrigt burde alle være klar over, at hvis det ikke skal gå galt med det, man kalder dansk erhvervsliv, så bliver det offentlige nødt til at sørge for, at der er midler til investering, og at investeringerne går i den rigtige retning.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne sige, at der ikke i min bemærkning om selskabsskatten lå noget som helst i retning af, at nu skal den sættes op. Det var en konstatering. Jeg tvivler ikke om, at hr. Poul Møller gerne ville have haft, at han kunne dreje det derhen, at vi nu fra regeringens side ville sætte selskabsskatterne op; men det har vi altså ingen tanker om.

Med hensyn til diskussionen om merværdiafgiften og de direkte skatter er jeg nødt til, selv om det er trættende, og selv om jeg måske er en dårlig pædagog, alligevel at gentage, at hvis vi ikke havde haft merværdiafgiften, skulle vi have skaffet ca. 700 mill. kr. mere i direkte skatter, altså ud over nedsættelsen på de 960 mill. kr.; den opvejes nemlig af momsen; de 960 mill. kr. er en direkte skattenedsættelse som følge af merværdiafgiftens gennemførelse. Men derudover er der jo her i folketinget vedtaget en finanslov med en samlet udgift, som betyder, at hvis kasseoverskuddet skulle have været 900 mill. kr., skulle vi have skaffet ekstra 750 mill. kr. Så kan man spørge: hvordan skaffer vi så dem? Hvordan kan man lave denne tryllekunst? Det kan vi da også kun gøre, fordi vi siger, at merværdiafgiften omfatter en forbrugsbegrænsning på godt og vel 2 milliarder kr., men vi får kun de 960 mill. kr. ind i statskassen. Imidlertid bliver forbruget strømmet også af den øvrige del af merværdiafgiften, og derfor er vi i stand til at nedsætte kasseoverskuddet fra de 900 mill. kr., vi skulle have haft, til de 150 mill. kr. Dermed kommer vi til, at hvis vi tager udgangspunkt i det niveau, vi har for direkte skatter i dag, og som altså er 960 mill. kr. lavere end det, der stod i finansloven, ligger det disse ca. 1,5 milliarder